

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 marca 2010 r. w sprawie R 770/2009-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Lidl Stiftung & Co. KG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy WESTERN GOLD dla towarów z klasy 33

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy i wspólnotowy znak towarowy WeserGold dla towarów z klas 29, 31 i 32; słowny krajowy i międzynarodowy znak towarowy Wesergold dla towarów z klas 29, 31 i 32 oraz słowny krajowy znak towarowy WESERGOLD dla towarów z klasy 32.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Naruszenie art. 64 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie przekazała sprawy do ponownego rozpoznania ani sama nie zbadała zasadności sprzeciwu w pozostałym zakresie. Ponadto naruszenie art. 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009 z uwagi na naruszenie przysługującego skarżącej prawa do bycia wysłuchanych, jak również naruszenie art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie uzasadniła swej decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2010 r. — Fondation de l'Institut de Recherche Idiap przeciwko Komisji

(Sprawa T-286/10)

(2010/C 221/91)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fondation de l'Institut de Recherche Idiap (przedstawiciel: G. Chapus-Rapin, adwokat)

Strona pozwana: Komisja

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania wstępnego nadanie skutku zawieszającego niniejszej skardze;
- tytułem żądania głównego:
 - uznanie skargi za dopuszczalną;
 - dopuszczenie skargi;
- w konsekwencji:
 - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 11 maja 2010 r. wydanej przez Komisję Europejską;
 - uznanie za kwalifikujące się do dofinansowania z funduszy zewnętrznych Unii Europejskiej koszty pracowników naukowych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony pracujących nad programami AMIDA, BACS i DIRAC;
 - postanowienie, że IDIAP nie musi dokonywać zwrotu 98 042,45 EUR za DIRAC i 251 505,76 EUR za AMIDA;

— obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami postępowania;

- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami i wynagrodzeniem adwokata IDIAP;
- tytułem żądania ewentualnego:
 - uznanie skargi za dopuszczalną;
 - dopuszczenie skargi;
- w konsekwencji:
 - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 11 maja 2010 r. wydanej przez Komisję Europejską;
 - nakazanie Komisji przeprowadzenia nowego audytu IDIAP i powierzenie go innej instytucji niż Treureva;
 - obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami postępowania;
 - obciążenie Komisji Europejskiej kosztami i wynagrodzeniem adwokata IDIAP.
- wzór umowy będący podstawą zawarcia umów z AMIDA, BACS i DIRAC nie wyłącza z kosztów kwalifikowalnych umów o pracę na czas nieokreślony;
- związek pomiędzy umowami o pracę pracowników naukowych i projektami AMIDA, BACS i DIRAC jest wyraźnie określony w umowach o pracę;
- umowy o pracę pracowników naukowych były zawarte jedynie z uwagi na projekty, ponieważ skarżąca nie dysponowała własnymi środkami w celu dokonywania wypłaty pracownikom naukowym poza programami;
- najodpowiedniejszym środkiem pozwalającym zapewnić zakończenie stosunku pracy z pracownikami naukowymi z chwilą zakończenia projektu jest zawarcie umowy na czas nieokreślony, która zgodnie z prawem szwajcarskim (odpowiadającym miejscu prowadzenia działalności przez skarżącą) może zostać rozwiązana w każdej chwili bez uzasadnienia z krótkim terminem wypowiedzenia;
- interpretacja Komisji jest sprzeczna z zasadą dobrej wiary i zasadą uzasadnionych oczekiwań, ponieważ interpretacja ta stopniowo ulegała zmianie;
- tytułem zarzutu ewentualnego, przeprowadzenie audytu będące przedmiotem zaskarżonej decyzji jest obciążone wadami niepodlegającymi konwalidacji, co powinno skutkować stwierdzeniem jego nieważności.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca w niniejszej skardze opartej na klauzuli arbitrażowej wnosi zasadniczo do Sądu o to, aby orzekł o kwalifikowalności kosztów wyłożonych na pracowników naukowych zatrudnionych na podstawie umowy na czas nieokreślony w ramach umów AMIDA, BACS i DIRAC wpisujących się w zakres specjalnych programów badań, rozwoju technologicznego i prezentacji zatytułowanych „Integrowanie i wzmacnianie Europejskiej Przestrzeni Badawczej (2002-2006)” i „Technologie Społeczeństwa Informacyjnego (2000-2006)”.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że:

- interpretacja umów AMIDA, BACS i DIRAC dokonana przez Komisję, zgodnie z którą koszty umów o pracę pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony są normalnymi niekwalifikowalnymi kosztami operacyjnymi, a nie dodatkowymi kosztami związanymi z projektami, jest arbitralna lub co najmniej nieuzasadniona ze względu na to, że:

Postanowienie Sądu z dnia 18 czerwca 2010 r. — Ecolan Research & Development przeciwko OHIM (CAPS)

(Sprawa T-452/07) ⁽¹⁾

(2010/C 221/92)

Język postępowania: szwedzki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 23.2.2008